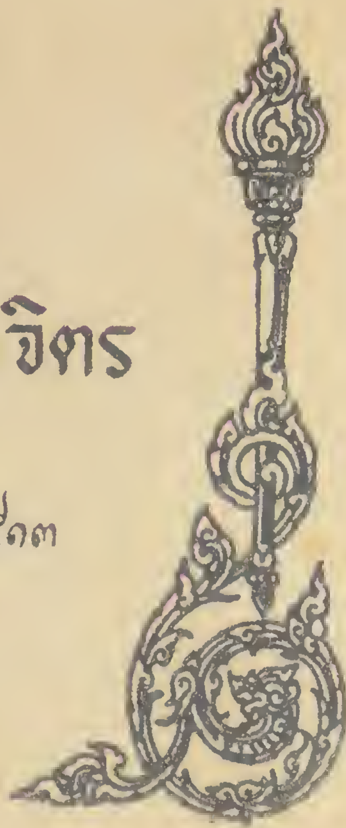

ที่ระลึกในงานฌาปนกิจศพ

เพื่อบุญชิ่ว เงินวิจิตร

ณ วัดหิรัญรูจีวรวิหาร

วันเสาร์ที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๑๓

คุณพ่อบุญชิ่ว เงินวิจิตร

ชาตะ : วันอาทิตย์ที่ ๑๑ มกราคม ๒๔๒๒
มรณะ : วันอาทิตย์ที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๑๓

คุณพ่อสุดที่รักบูชาของลูก

คุณพ่อบุญซี่ว เงินวิจิตร เป็นคนหนึ่งในต้นตระกูลเงินวิจิตร เป็นผู้ซึ่งถือความสัตย์ มั่นคง อดทน เข้ม-แข็ง เด็ดเดี่ยวเป็นที่ตั้ง และคุณพ่อได้ปฏิบัติตนเองให้ประสบซึ่งความสันติสุขได้ทุกภาวะแม้ว่าท่านจะมีกำเนิดมาจากบรรพบุรุษคหบดีตระกูลหนึ่งก็ตาม ความดีที่ท่านได้สร้างสมไว้ทั้งมวลได้ทำให้เป็นที่เคารพนับถืออย่างยิ่งยวดแก่บุคคลที่รู้จักมักคุ้นเสมอ คุณพ่อมีบุตรธิดารวมกันได้ ๑๑ คน และถึงแก่กรรมเมื่อยังเยาว์เสีย ๓ คน ปัจจุบันนี้บุตรธิดาทุกคนต่างก็มีหน้าที่ภารกิจในการประกอบอาชีพโดยชอบธรรมอย่างมั่นคงถ้วนทั่วทุกคน

การสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่ในชีวิตของลูก ๆ นี้เป็นสิ่งที่ประทับใจอย่างสุดซึ้ง แม้ว่าทุกคนได้เตรียมใจปลงตกในห้วงวัฏฏสงสารแล้วก็ตามแต่ก็ยังมิวายที่จะอาดูรถึงคุณพ่อได้เลย คุณพ่อสิ้นลมหายใจเมื่อเวลา ๒๒.๑๕ น. ตรงกับวันเข้าพรรษาพอดี คุณพ่อมิได้ป่วยด้วยโรค

ใด ๆ ทั้งสิ้น หากแต่ถึงกาลอันสมควรซึ่งท่านได้ยืนหยัดอยู่ในโลกนี้จนย่างขวบปีที่ ๙๒ แห่งอายุขัย แม้กระนั้นก็ตามลูกทุกคนก็มีความรู้สึกเสมือนว่าเราต่างก็ปรนนิบัติรับใช้คุณพ่อไม่สาสม คุณพ่อเป็นผู้ที่มีจิตใจสูงส่งมั่นคงสติสัมปชัญญะดีมาก แม้กระทั่งวาระสุดท้ายแห่งกฎอนิจจํ คุณพ่อยังควบคุมสติไว้ได้เป็นอย่างดีสามารถที่จะตอบ–รับ–ปฏิเสธได้ทุกอย่าง

ความดีทั้งภายในและภายนอกที่คุณพ่อได้เคยสร้างสมไว้ในชาตินี้จะเป็นรัศมีพวยพุ่งนำดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ของคุณพ่ออันเป็นสุดรักสุดบูชาของลูกทุกคนไปสู่สุคติในสัมปรายภพด้วยเถิด

โคลงกลอนของครูเทพบางอย่างที่ได้เลือกนำมาจัดพิมพ์ขึ้นนี้ หากสิ่งใดที่ผู้อ่านได้รับประโยชน์แล้วไซร้ลูกขออุทิศกุศลผลบุญอันจักเกิดขึ้นนี้จงเป็น อิฏฐ-วิบุลผลอำนวยความสุขไพศาลแด่คุณพ่อในแดนทิพย์วิมานด้วยเทอญ

จากลูก

สุดแสนอาลัยถึงคุณตา

หลานสุดแสนอาลัยและคิดถึงคุณตามาก ความรู้สึกอันนี้จะตรึงใจไปอีกนานเท่านาน หลาน ๆ ไม่มีคุณตา ไม่มีคุณปู่, คุณทวด อีกแล้ว หลานทุกคนจะช่วยกันสร้างความดีงามและบุญกุศลตามแบบฉบับบรรพบุรุษ ผลบุญและกรรมดีทั้งหลายที่หลาน ๆ ประกอบขึ้นนั้น โปรดได้เป็นกระแสอีกแรงหนึ่งช่วยส่งเสริมสนับสนุนดวงวิญญาณที่สดใสสะอาดของคุณตา ได้ไปสู่ดินแดนแห่งวิสุทธิมรรคด้วยเทอญ–สาธุ

หลาน–เหลน

ยาอายุวัฒน

ชาวบอสตันเฒ่าตะกอ　　แห่ง ส.ป. อเมริกา
ผู้มีอายุย่างน้อย　　เพิ่งครบร้อยปีพอดี
อย่างมากมีอายุ　　ลุ ร้อยสี่ปีพนอ
รวมเฒ่าตะกอสิบนาย　　บรรยายแก่หนังสือข่าว
กล่าวอายุยืนว่าไม่ยาก　　หากประพฤติวัตร ได้
ครบสิบข้อบอกไว้　　อยู่ได้ร้อยฉนำ ยิ่งนา

๑. ใจสบาย

ใจผาสุกช่วยให้　　สบายกาย
กายเจ็บแต่ใจสบาย　　ช่วยได้
ใจซุดฉุดกายสลาย　　รับโรค เร็วแล
กายซุดใจซุดให้　　เร่งรู้ระวังมรณ์

๒. ทำงานมาก ๆ

สังวรหน้าที่ไว้　　จงดี
งานมากชีวิตินทรีย์　　มากได้
ออมแรงอ่อนแรงมี　　แต่หมด แรงลง
แรงเกิดเพราะแรงใช้　　เสพได้นิทราดี

๓. อย่าเดือดร้อนรำคาญ

อย่ามีแต่เดือดร้อน รำคาญ
จิตต์จักได้ชื่นบาน อยู่ได้
แกงหกวิดคืนจาน ข้าวอีก ได้ฤๅ?
ดีเดือดเลือดเผาไหม้ เร่งให้ตายเยาว์

๔. กินข้าวบ้าน

หนวดเต่าเขากระต่ายตั้ง โต๊ะอร่อย จริงแล
รสมากหลากเลี้ยงบ่อย บ่มไข้
ข้าวบ้านรสน้อยหน่อย อร่อยมาก เหมือนกัน
มีแต่คุณโทษไร้ สุขได้สม่ำเสมอ

๕. เป็นคนเลี้ยงง่าย

บำเรอตนแต่น้อย ควรนัก
กินง่ายหลับง่ายจัก ง่ายเลี้ยง
ติดชินหมดสิ้นสัก แต่ส่วน สะดวกดาย
อยู่ที่ไหนนั้นเพี้ยง อยู่บ้านบานใจ

๖. ออกแรงมาก (เอ๊กเซอร฿ไซส฿)

เอ็กเซอรฺไซสฺไบ่ทิ้งเพื่อ สุขภาพ นำเพ็ญ
เว้นแต่งานเหงื่ออาบ มากแล้ว
อาศัยกิฬาทราบ เชิงเล่น สนุกแล
สนุกเหนี่ยวมิให้แคล้ว คลาศทิ้งเอ็กเซอรฺไซสฺ

๗. ใจเย็น

สำรวมใจไบ่เร่าร้อน เกินจำ เป็นแล
เจ๊กตื่นไฟให้สำ เหนียกรู้
ผ่าว ๆ เปล่าประโยชน์ทำ โทษร่าง กายพอ
กิจยิ่งยากยิ่งกู้ เก่งด้วยใจเย็น

๘. ยังสนุกในชีวิต

ยังเห็นสนุกด้วย ความเป็น อยู่นอ
ไม่เบื่อโลกไม่เห็น 'แก่แล้ว'
งานและเล่นบำเพ็ญ เป็นนิตย์
หนุ่มแก่แท้ไม่แคล้ว คลาศม้วยด้วยกัน

๙. มัธยัสถ์ในสิ่งทั้งปวง

สรรพสิ่งส้องเสพย์ให้ เพียงพอ ดีเทอญ
จ่ายมากทรัพย์ร่อยหรอ ค่นแค้น
กินมากธาตุก็ บ ปกติ
กามมากเร่งชราแม้น โรคเร้าเมามรณ์

๑๐. นอนคืนละมาก ๆ

นอนหัวค่ำตื่นเช้า เอาการ
ในธุระการงาน มากได้
นอนมากซ่อมประสาน กายสึก หรอแล
งานกับนอนแบ่งไว้ ชอบใช้วันคืน

๏ ตุล. ๗๑ ๏

❀ ลิลิตมนุษยลักษณ์ ❀

ก. กิจวัตร

(๑) เราต้องใช้หนี้ค่ากินอยู่

ชีวิตยังตราบใด ต้องอาศัยอาหาร
เครื่องประสานเสริมชีพ ดุจประทีปอาศัย
เครื่องเชื้อไฟฟูมแสง เรามีแรงกอบกิจ
มีความคิดต่อเติม ตามส่งเสริมการงาน
จงบริหารชีพชอบ กอบให้เหมาะแก่วิชา
สามารถเลี้ยงตนได้ ทำประโยชน์ให้ทดแทน
แสนสมบัติพัสดุ เครื่องอุปโภคบริโภค
โลกเลี้ยงเราเราตอบ ชอบด้วยเกิดมาแล้ว
แคล้วเป็นคนคอยกิน ปลดหนี้สินดังนี้
จึงชอบระบอบชี้ เช่นล้วน ควรนัก เทียวแล

(๒) เราต้องช่วยกิจส่วนรวม

เพียงจักใช้หนี้เช่น ทดแทนพอฤๅ?
งานอย่างเดียวจักแสน เบื่อซ้ำ
เหนื่อยยากอยากหาแดน เปลี่ยนผลัด
พอช่วยประสะน้ำ จิตต์ให้แจ่มใส

ใคร ๆ ย่อมจะต้อง มีครา ว่างนอ
ไม่มากก็น้อยหา หากได้
ใครปฏิเสธพา ตนเกียจ–คร้านพ่อ
ว่างเช่นนี้ควรให้ ประโยชน์น้อมชุมนุมชน

สาละวนการเล่นล้วน เลอคุณ เถิดท่าน
เป็นประโยชน์อุดหนุน ทั่วหน้า
แรงสามช่วยค้ำจุน ตามแต่ สมรรถเทอญ
แรงคิด, แรงทำ, ถ้า เหมาะให้แรงทุน

ข. จริยาวัตร

(๑) เราเกิดมาต้องอาศัยกันและกัน

เนื่องหนุนกำเนิดมา เพื่ออาศัยเปลี่ยนใช้
ประโยชน์เพื่อประโยชน์ให้ อยู่เนื่อเพื่อกัน เทียวแล
พลันจักรู้ปราณี ประนอมมีจิตต์เอื้อ
ผู้อื่นก่อนอาตม์ เมื้อ แม่นได้เป็นดี
มีอัชฌาสัยชวน ยวนมรรยาทเยี้ยง
โสภาคสุภาพเรื้อง ลุ่มน้ำใจสมาน เสมอแล
เชิงชาญนักกีฬายง เสือบ่าองอาจแกล้ว
กิจวัตรเข่นกล่าวแล้ว จักรู้เสื่อมคลาย ฤๅมี

(๒) เราใคร่ได้ความสุข

สุขกายใจใคร่ได้ เร่งทราบสภาพไว้
ว่าล้วนควรแสวง
สำแดงเลอหลากล้วน งามแต่งงามเองถ้วน
ท่าวน้ำใจบาน บารนี
ศัพท์ขานเพรียกโสตแม้ รู้รสไพเราะแก้
ขุ่นน้ำใจหมอง หมดเทียว

ผองพืชสัตว์สภาพใช้ ความเพราะความงามให้
แก่ผู้รู้เสพย์ สราญแล
โดยสังเขปกล่าวไว้ ใจสะอาดกิจสะอาดให้
เลือกส้องเสพย์เพียง ธรรมนอ
รูปเสียง กลิ่น รส แพร้ว นักถ่องศิลปแล้ว
ฉลาดใช้ชวนชม เทียวนา

(๓) เราต้องรู้เปลื้องทุกข์

ทุกข์จำต้องประสพด้วย เหลิงสุข
สุขปละปะทะทุกข์ ท่าวดิ้น
มากโมห์มากทุกข์บุก นั่นสู่ อบายแฮ
แท้เที่ยงธรรมดาสิ้น สุดแก้แปรไฉน
ธรรมใดพระตรัสแล้ว คงคำ
ธรรมจักเป็นเครื่องบำ- บัดได้
เร่งรู้เร่งเพียรสำ เนียกแน่ ไว้เทอญ
ยามทุกข์จะช่วยให้ รอดพ้นภัยจริง
สรรพสิ่งสัตว์พืชล้วน อนิจจัง สิ้นแล
เพราะไม่เที่ยงจึงยัง ทุกข์ได้
เครื่องสำหรับโลกสัง เกตเถิด
บ่ ใช่ตัวตนให้ เร่งรู้อนัตตา

โสกาดูรเดือดร้อน แรงหลง
รู้เท่าธรรมดาคง ค่อยยั้ง
ยามประสพจวบสละจง หยั่งจิตต์ เจียมแฮ
ว่าไม่เที่ยงกับทั้ง แม่นแท้อนัตตา

วรรณนามนุษย์ล้วน เลอคุณ สังเขปแล
เพื่อประโยชน์อุดหนุน เพื่อนพ้อง
ใช่ปราชญ์ฉลาดสุน ทโรวาท
ใดบ่เหมาะเพราะพร้อง พลาดพลั้งพลันอภัย

◎ เมย. ๕๗ ◎

❀ สรุปไตรลักษณ์ ❀

ขันธ์ห้าใครจักห้าม อนิจจัง?
ห้ามไม่ได้จึงเป็น 'ทุกข์' ถ้วน
นอกอำนาจไยยัง หลงเรีย 'เรา' เล่า?
เป็นแต่ของกลางล้วน บทละคร

เหตุนี้ท่านจึ่งแจ้ง 'อนัตตา'
เป็นไตรลักษณ์สอน สัตว์ไว้
ยามสบโลกธรรมสา- มารถสละ ละวาง
สุขทุกข์ก็มิให้ หวั่นไหว

ผู้ใดรู้เท่าแล้ว โลกธรรม
จะมาย่ำยีใย ได้เล่า?
ที่สุดมรณกรรม ก็ไม่ หวาดกลัว
เพราะที่แท้ก็เท่า ละคร เข้าโรง

ผู้สำเร็จอรหัตต์ล้วน เมฤตยู ยำเยง
ท่านประจักษ์ไตรลักษณ์รอน หลุดแล้ว
ขันธ์ชำรุดทรุดแสร้งดู ธรรมชาติ แปรปรวน
ดับแต่ขันธ์ท่านแคล้ว คลาดมรณ์

“สพฺเพ สํขารา อนิจฺจาติ”
“สพฺเพ สํขารา ทุกฺขาติ”
“สพฺเพ ธมฺมา อนตฺตาติ”
“ยทา ปญฺญาย ปสฺสติ”
“อถ นิพฺพินฺทติ ทุกฺเข”
“เอส มคฺโค วิสุทฺธิยา”

คาถาบูชาต่าง ๆ

สักการะบูชาพระพุทธคุณถวายแด่พระพุทธเจ้า
ตั้งนะโม ๓ จบ

โยโสภะคะวาอะระหังสัมมาสัมพุทโธ พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิปูชะยามิฯ อิติปิโสภะคะวา อะระหังสัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อนุตตะโรปุริสธัมมะสาระถิสัตถา เทวะมนุสสานัง พุทโธภะคะวาติฯ แล้วกราบลง ๓ หน

พุทธชัยมังคลอัฐคาถา

พาหุสะหัสสะมะภินิมมิตะสาวุธันตัง ครีเมขะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง ทานาทิธัมมะ วิธินา ชิตะวา มุนินโทตันเตชะสา ภะวะตุเต ชะยะมังคะลานิฯ

มาราติเรกะมะภิยุชฌิตะสัพพะรัตติง โฆรัมปะนาฬะวะกะมักขะ มะถัทธะยักขัง ขันตีสุทันตะวิธินา ชิตะวา มุนินโทตันเตชะสา ภะวะตุเต ชะยะมังคะลานิฯ

นาฬาคิริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง ทาวัคคิจัก-กะมะ สะนีวะ สุทารุณันตัง เมตตัมพุเส กะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุเต ชะยะมังคะลานิฯ

อุกขิตตะขัคคะมะ ติหัตถะ สุทารุณันตัง ธาวันติโย ชะนะปะถังคุลิมาละวันตัง อิทธีภิสัง ชะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุเต ชะยะมังคะลานิฯ

กัตะวานะ กัฏฐะมุทะรัง อิวะ คัพภินียา จิญจายะ ทุฏฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชเฌ สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุเต ชะยะมังคะลานิฯ

สัจจังวิหายะ มะติสัจจะกะวาทะเกตุง วาทาภิโรปิตะ-มะนัง อะติอันธะภูตัง ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุเต ชะยะมังคะลานิฯ

นันโทปะนันทะ ภุชะคัง วิพุธัง มะหิทธิง ปุตเตนะ เถระภุชะ เคนะทะมาปะยันโต อิทธูปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุเต ชะยะมังคะลานิฯ

ทุคคาหะทิฏฐิภุชะเคนะ สุทัฏฐะหัตถัง พรหมัง วิสุทธิชุติมิทธิพะกาภิธานัง ญานาคะเทนะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุเต ชะยะมังคะลานิฯ

เอตาปิ พุทธะชะยะมังคะละอัฏฐะคาถา โยวาจะโน ทินะทิเน สะระเต มะตันดี หิตะวานะเนกะวิวิธานิ จุปัท- ทะวานิ โมคขังสุขัง อะธิคะเมยยะนะโร สะปัญโญ

คาถายันทุน

ยันทุนนิมิตตัง อวมังคลัญจะ โญจามะนาโป สะกุ- ณัสสะ สัทโท ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง พุทธานุภา- เวนะ ธัมมานุภาเวนะ สังฆานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ

คำภาวนาเวลารดน้ำศพ

อิทัง มะตะกะสะรีรัง อุทะกัง วิยะ สิญจิตัง อะโหสิกัมมัง

คำภาวนาเวลาเผาศพ

อะยัมปิ โข เม กาโย เอวัง ภาวี เอวัง ธัมโม เอวัง อะนะตีโต

คำภาวนาเวลาหอดผ้าศพให้พระบังสุกุล

นามะรูปัง อะนิจจัง นามะรูปัง ทุกขัง นามะรูปัง อะนัตตา

คำภาวนาเวลาไปเยี่ยมศพ

อะวัสสัง มะยา มะริตัพพัง

คำถวายผ้าไตรอุทิศแก่ผู้ตาย

อิมานิ มะยัง ภันเต ติจีวะรานิ อัยยัสสะ เทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง ติจีวะระปูชาวิปาโก อัมหากัง มาตาปิตุอาทีนัง ญาตีนัง กาละกะตานัง สังวัตตะตุ อัมหากัง มาตาปิตุอาทะโย ญาตะกา ทานะปัตติง ละภันตุ อัมหากัง เจตะสา

คำบูชาพระเจดีย์

อิมินา สักกาเรนะ เจติยัง ปูเชมิ

คาถาบูชาพระสารีบุตร

วิมุตตะจิตตัง สาริปุตตะ มหาปุริโสติ วันทามิ (ว่า ๙ จบ กราบ ๓ ครั้ง)

คาถาบูชาพระสังฆะจาย (กัจจายนะ)

อิมินา สักกาเรนะ สาวะกะสังโฆ กัจจายะนะเถโร มหาเตชะวันโต พุทธะ โภคาวะโห ปาระมิตาโร อิทธิฤทธิ ติตะ มะณะตัง สะระณังคัจฉามิ

คาถาบูชาพระอานนท์

อิมินา สักกาเรนะ สาวะกะสังฆัง อานันทะเถรัง อภิปูชยามิ นะมามิหัง สิทธิกิจจัง สิทธิลาภัง นิรันตะรัง อะหัง วันทามิ สุคะตัง โลกะวิทู นะมามิฯ

คาถาบูชาพระโมคคัลลาน์

อิมินา สักกาเรนะ โมคคะลา จะ มหาเถโร อภิ-ปูชะยามิ ทุติยัมปิ อิมานิ สักกาเรนะ โมคคะลานัญจะ อภิปูชะยามิ ตะติยัมปิ อิมานิ สักกาเรนะ โมคคะลานัสสะ อภิปูชะยามิ

๖

คาถาบูชาพระเครื่องราง และพระกริ่งต่าง ๆ

พุทธบูชา ปฏิหาโร อักขะระยันตัง อิอิ วิเสเส ปฏิรูปั้ง อภิปูชะยามิฯ

พระคาถาชินบัญชรสูตร

ชยาสนากตา พุทฺธา เชตฺวา มารํ สวาหนํ
จตุสจฺจาสภํ รสํ เย ปีวึสุ นราสภา
ตณฺหงฺ กราทโย พุทฺธา อฏฺฐวีสติ นายกา
สพฺเพ ปติฏฺฐิตา มยฺหํ มตฺถเก เต มุนิสฺสรา
สีเล ปติฏฺฐิโต มยฺหํ พุทฺโธ ธมฺโม ทฺวิโลจเน
สงฺโฆ ปติฏฺฐิโต มยฺหํ อุเร สพฺพคุณากโร
หทเย เม อนุรุทฺโธ จ สาริปุตฺโต จ ทกฺขิเณ
โกณฺฑญฺโญ ปิฏฺฐิภาคสฺมึ โมคฺคลฺลโน จ วามเก
ทกฺขิเณ สวเน มยฺหํ อาสุํ อานนฺทราหุโล
กสฺสโป จ มหานาโม อุภาสุํ จ วามโสตเก
เกเสนฺเต ปิฏฺฐิภาคสฺมึ สุริโย ว ปภงฺกโร
นิสินฺโน สิริสมฺปนฺโน โสภิโต มุนิปุงฺคโว
กุมารกสฺสโป เถโร มเหสี จิตฺตวาทโก
โส มยฺหํ วทเน นิจฺจํ ปติฏฺฐาสิ คุณากโร
ปุณฺโณ องฺคุลิมาโล จ อุปาลินนฺทสีวลี

เถรา ปญฺจ อิเม ชาตา นลาเต ติลกา มม
เสสาสีติ มหาเถรา วิชิตา จ ชินสาวกา
เอเตสีติ มหาเถรา ชิตวนฺโต ชิโนรสา
ชลนฺตา สีลเตเชน องฺคมงฺเคสุ สณฺฐิตา
รตนํ ปุรฺโต อาสิ ทกฺขิเณ เมตฺตสุตฺตกํ
ธชคฺคํ ปจฺฉโต อาสิ วาเม องฺคุลิมาลกํ
ขนฺธโมรปริตฺตญฺ จ อาฏานาฏิยสุตฺตกํ
อากาเส ฉทนํ อาสิ เสสา ปาการสณฺฐิตา
ชินา นานาพลสํยุตฺตา สตฺตปฺปาการลงฺกตา
วาตปิตฺตาทิสญฺชาตา พาหิรชฺฌตฺตุปทฺทวา
อเสสา วินยํ ยนฺตุ อนนฺตชินเตชสา
วสโต เม สกิจฺเจน สทา สมฺพุทฺธปญฺชเร
ชินปญฺชรมชฺฌมฺหิ วิหรนฺตํ มหีตเล
สทา ปาเลนฺตุ มํ สพฺเพ เต มหาปุริสาสภา
อิจฺเจวมนฺโต สุตฺโต สุรกฺโข ชินา นุภาเวน
ชิตุปทฺทโว ธมฺมานุภาเวน ชิตาริสงฺโฆ สงฺฆานุภาเวน
ชิตนฺตราโย สทฺธมฺมานุภาวปาลิโตติ จรามิ ชินปญฺชรปริตฺตํฯ

อานุภาพของพระคาถาชินบัญชรสูตร

"พระคาถานี้ เป็นของเจ้าพระคุณท่านสมเด็จพระพุฒาจารย์พรหมรังษี (โต) วัดระฆังโฆสิตาราม มีคุณานุภาพมากหลาย ผู้ใดได้จำเริญภาวนาไว้เสมอจะยิ่งด้วยลาภ เจริญชนมายุยืนยาวปราศจากภัยอันตรายทั้งปวง ใช้เสกน้ำมนต์รดแก้สรรพทุกข์ โศก โรค ภัย ไม่ว่าจะถูกกระทำคุณไสยคุณผี คุณคน ทั้งปวงแก้ได้หายสิ้น รดแก้ไข้เรื้อรัง แก้โรควิกลจริต แก้อวมงคลนิมิตได้ทุกประการ ตามแต่ปรารถนาเถิดใช้ได้ทั้งนั้น ใช้ปลุกเสกเครื่องรางของขลังพระเครื่องฯ เพิ่มอิทธิปาฏิหาริย์ขึ้นแล"

พิมพ์ที่กรุงสยามการพิมพ์ ๑/๑ ถนนราชบพิธ พระนคร โทร. ๒๕๘๑๗
นายจุมพล เชษฐพงศ์พันธุ์ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ๒๕๑๓